

சு. வெங்கடேசனின் காவல் கோட்டத்தில் மாற்று வரலாற்று உருவாக்கம்
ம. செங்கோல் மேரி ^{அ. *}

^அ தமிழ் உயராய்வு மையம், அமெரிக்கன் கல்லூரி, மதுரை-625002, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Alternative History Creation in Su Venkatesan's Police Line

M. Sengol Mery ^{அ. *}

^அ PG & Research Department of Tamil, The American College, Madurai-625002, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
m.sengolmary@gmail.com

Received: 01-01-2022
Revised: 20-04-2022
Accepted: 28-04-2022
Published: 30-07-2022

ABSTRACT

The form of the novel is a historical record based on the fact that it is a reflection of the records of the past. Efforts to recreate the lifestyle of the ancestors through creation by gathering historical information from various fields such as archeology have increased in recent times. When the information thus collected becomes fiction, it becomes fiction or a program of historical events at the discretion of the creator. Novels written in a historical setting can be divided into two categories: direct historical novels and novels that prioritize history and fiction. Novels like Su Venkatesan's Kaval Kottam, Bhoomani's Anjnadi and M. Rajendran's 1081 have given more importance to history. After the release of the novel Kaval Kottam in 2009, works that recreate history in Tamil literature became very influential. Based in Madurai, this copy is created with the background of the Malikapur invasion, Nayakar's rule, the life of Kallarat who was involved in the field and guard during his rule, and the intrigues of the British. This review article examines the nature of writing in an attempt to reconstruct the history of this piece.

Keywords: Su Venkatesan, Kaval Kottam, Guard, Historical record,

முன்னுரை

காலனித்துவவாதிகளின் பிடியிலிருந்து வரலாற்றை மீட்டெடுக்க வேண்டும் என்கிறார் ஃபனான். ஐரோப்பியர்கள் தங்களின் காலனி ஆதிக்க நாடுகளின் வரலாற்றை, தமது ஆதிக்க, அதிகாரக் கண்ணோட்டத்துடன் மட்டுமே எழுதினர். ஆகையால், அவ்வரலாற்றை மாற்றித் தங்களுடைய பண்பாட்டு விழுமியங்களின் உண்மைத் தன்மையை எடுத்துக்காட்டும் விதமான வரலாறு உருவாக்கப்பட வேண்டும் எனச் சுதேசியர் விரும்பினர். ஆகவே, மூன்றாம் உலக நாட்டினர், அதாவது காலனி அதிகாரத்திலிருந்து விடுபட்டோர் தங்களது வரலாற்றைத் தாங்களே எழுதுவது சாலச் சிறந்தது என்கிற நோக்கில், தம் இன வரலாற்றைத் தாமே புனைவு வழிப் படைத்தளித்தனர். “ஆப்பிரிக்காவில் பெரும்பாலான நாவலாசிரியர்கள் இத்தகைய முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். நைஜீரியாவிலிருந்து சினுவா ஆச்சிபி, கானாவிலிருந்து எயிக்குவெய் ஆர்மர், அல்ஜீரியாவிலிருந்து ஆஷியா ஜெபர், கென்யாவிலிருந்து கூகி வாதியாங்கோ, தென் ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து சாலமன் பிளாட்டி ஆகிய நாவலாசிரியர்கள் இத்தகைய முயற்சியில் ஈடுபட்டனர்” எனலாம் (Panchankam, 2011).

‘நாட்டை எழுத வேண்டும்’ என முதலில் முழக்கமிட்டவர் ஹோமி பாபாவே ஆவார். அவர், ஒரு நாட்டின் இலக்கியச் செல்வங்களை, மக்களின் மனதில் உள்ள கூட்டு நனவிலியைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் படைப்புகள் வெளிவரவேண்டும் என்றார். அவரின் கோரிக்கைக்கேற்ப, அதே போன்று

சல்மாந்ருஷ்டியின் 'நள்ளிரவுக் குழந்தைகள்' (1981) எனும் படைப்பில், பன்மைக் குரல்கள் என்பன வெளிப்படுவதைப் படைப்பு வெளியில் காணலாம். குறிப்பாக, "மேற்கத்திய வரலாற்றெழுதியலை முன்னிறுத்துகிறது ருஷ்டியின் இப் படைப்பு. அதே வேளையில், இந்தியாவைப் பற்றிய தேசிய வரலாறுகள் எல்லாம் காந்திய இயக்கத்தை மட்டுமே மையப்படுத்துவதையும், பிற குழுக்களை அலட்சியம் செய்வதையும் இப்படைப்பானது சுட்டிக் காட்டுகிறது. இத்துடன், இந்துமத வரலாற்றாளர்களால் ஓரங்கப்பட்ட முஸ்லீம் தேசியத் தலைவர்களின் காலனித்துவ எதிர்ப்பையும் இந்நூல் பதிவு செய்கிறது" (Panchankam, 2011). இவரின் வரிசையில் மேலும், சினுவா ஆச்சிபி, பிராத்வெயிட், ராஜாராவ் முதலியோரின் இலக்கியப் படைப்புகள் யாவும் மாற்று வரலாற்றையே உருவாக்குகின்றன. அப்படைப்புகள் அனைத்தும் காலனித்துவ எடுத்துரைப்புகளை மறுதலித்தும், ஐரோப்பிய வரலாற்றாளர்களால் கைவிடப்பட்ட கதைகளுக்குக் குரல் கொடுத்தும் வருகின்றன. பெரும்பாலான பின் காலனித்துவப் பிரதிகள் என்பன, காலனித்துவவாதிகளால் உருவாக்கப்பெற்ற நாவல்களையும் வரலாறுகளையும் மறைமுகமாகவோ, வெளிப்படையாகவோ மறுத்துத் திருப்பி எழுதுபவையாக அமைந்துள்ளன. இவ்வாறு படைப்பாக்கம் பெறும் பிரதிகள் யாவும் காலனியம் சார்ந்த கருத்துக்களை, அதுசார்ந்த நிகழ்வுகளை மாறுபட்ட கோணத்திலிருந்து மட்டுமே அணுகுவதை வெகுவாகப் பார்க்க முடிகிறது. இந்தியாவில் விடுதலைப் போராட்ட காலகட்டத்தில் 'சிப்பாய் கலகம்' என ஆங்கிலேயரால் அழைக்கப்பெற்ற போராட்டம் இந்தியர்களால் 'முதல் இந்தியச் சுதந்திரப் போர்' என சுட்டப் பெற்றுள்ளமை இவ்விடத்துக் கவனிக்கத் தக்கதாகிறது.

வரலாறு புனைவாதல்

இந்தியாவில் சுதந்திரப் போராட்டம், உச்சநிலையில் நடைபெற்ற சூழலில், 1945இல் இரண்டாம் உலகப்போர் நிறைவுற்ற நேரத்தில், இந்தியாவைப் போன்று உலகின் பல இடங்களில் பிரிட்டிஷாரின் காலனி ஆட்சியானது விலக்கப்பட்டது. இவர்களின் ஆட்சியின்போது நிகழ்வுற்ற மாற்றங்கள் குறித்த புனைவுகள் என்பதை அக்காலத்தில், ஒரு சிலவே காணப்பட்டன. குறிப்பாக சி.சு.செல்லப்பாவின் சுதந்திர தாகம் (2 தொகுதிகள்) என்கின்ற படைப்பைக் குறிப்பிடலாம். குறிப்பிட்ட காலச் சூழலில் ஒரு நிலப்பரப்பின் வரலாற்றினைப் புனைவாக்குவதற்கு உண்மையான வரலாற்றுத் தகவல்கள் என்பன தேவை. அவற்றைச் சார்ந்தே அப் படைப்பு என்பது உருவாக முடியும். எந்தெந்தத் தகவல்களை வைத்து ஒரு வரலாற்றெழுத்து, தர்க்கப்பூர்வமாக வரலாற்று மொழியை உருவாக்குகிறதோ, அதே வரலாற்றுத் தகவல்களை வைத்துப் புனைவின் மூலமும் ஒரு மாற்று வரலாற்றை உருவாக்கிட முடியும் என முயலுகிற முயற்சியைத்தான் வரலாற்றுப் புனைகதை என்று அழைக்கின்றனர்.

மேற்கூட்டப்பட்ட அம்சங்களுடன் வரலாற்றுப் புனைகதைகள் பல தமிழில் புனையப் பெற்றுள்ளன. அவை கல்கி, சாண்டில்யன் என்போரின் புனைவுகளேயாகும். இப்பிரதிகள் வாசகனின் வெகுஜன ரசனையைப் பெரிதும் கவர்ந்திழுக்கும் தன்மை கொண்டனவாகும். இத்தகைய பிரதிகளை நாம் 'வரலாற்றுப் புதினம்' என்று சுட்டிக் காட்டுகிறோம். ஆனால், இவை அனைத்தையும் நாம் வரலாற்று மிகுபுனைவுகள் என்றுதான் வேறுபடுத்திப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஒரு வரலாறு எழுத்து வடிவில் பதிவு செய்யப்படாமலிருக்கும் போது, அது ஒரு கட்டத்தில் வாய்மொழிக் கதைகளாக மாறி, சொல்பவனின் உணர்ச்சிகளும் அச்சமுகத்தின் விழுமியங்களும் அதனுள் சேர்க்கப்பட்டு, அது தொன்மமாக மாறிவிடுகிறது. எழுதப்பட்ட ஒரு வரலாற்றே புறவயமானதும் ஆவணப்படுத்தப்பட்டதுமான வரலாறு. இவ்வாறு ஆவணப்படுத்தப்பட்ட புறவயமான வரலாற்றைச் சார்ந்து உருவாக்கப்படும் புனைகதையை வரலாற்றுப் புனைகதை எனலாம். அவ்வகையில் அமைகிற ஒரு வரலாற்றுப் புதினத்துக்குச் சிறந்த ஓர் உதாரணமாகப் பிரபஞ்சனின் 'மானுடம் வெல்லும்' எனும் பிரதியை இவ்விடத்து நாம் சுட்டலாம்.

புனைவின் வரலாறு

ஆறு நூற்றாண்டுகால (1310 -1910) மதுரையின் வரலாற்றை மையமாகக் கொண்டு புனையப் பெற்ற பிரதி. அரசியல், சமூகவியல், இனவரைவியல் ஆகிய கண்ணோட்டங்களின் அடிப்படையில் ஆக்கம் பெற்ற படைப்பாகும். காலம் எனும் பெரு வெள்ளத்தில் பேரரசுகளும், கோட்டை கொத்தளங்களும் எழுச்சியுற்ற நிலையையும், வீழ்ந்தொழிந்த சூழலையும் வரலாற்று ஆதாரங்களின் துணையோடு, புனைவாகிய வெளியின் கற்பனைத் திறத்தையும் இணைத்து சிறந்ததொரு படைப்பாகப் படைத்தளித்திருக்கிறார் (Venkatesan, 2021).

காவல் கோட்டம் கட்டமைக்கும் மாற்று வரலாறு:

மேற்கூட்டியதன் வரிசையில் தற்காலத்தில், மதுரையை மையமாக வைத்தும், முகம்மதியர்கள், நாயக்கர்கள், ஆங்கிலேயர்கள் என மூன்று ஆட்சி முறைகளை மையமாகக் கொண்டும் புனையப்பெற்ற ஒரு பிரதியாகச் ச. வெங்கடேசனின் 'காவல் கோட்டம்' என்னும் புதினம் அமைந்திருக்கிறது. சான்றாக, வேப்பங்குளத்தைக் காவல் காத்துக் கொண்டிருந்த கருப்பண்ணின் கண்முன்னர் ஆங்கிலேயரின் கொள்ளையும், அடக்குமுறையின் கோரமும் நடைபெறுவதாக இப்புதினம் தொடங்குகிறது. குறிப்பாக, வெள்ளையரின் அராஜக நடவடிக்கையின் உச்சமாகப் பெண்களின் கை, கால்களைக் கட்டி குதிரையின் மீது ஏற்றிச் செல்லும் சிப்பாய்களால், கருப்பண்ணன் கொலை செய்யப்பட்டிடும் நிகழ்வுடன் இப்புதினத்தின் தொடக்கம் அமைகின்றது. பின்பு, கருப்பண்ணின் மனைவி 'சடச்சி' குதிரைக்காரர் சிப்பாய்களிடமிருந்து தப்பி, அமண மலை அடிவாரத்திலுள்ள தாதனூருக்குச் சென்று, தன் வாழ்வைத் தொடர்கிறாள். இப்புதினத்தின் தொடக்கத்தில் வேப்பங்குளம் அழிவது போல, முடிவில் நல்லூரும், தாதனூரும் அழிவதாகச் சுட்டி இப்புதினம் முற்றுப்பெறுகிறது. மதுரை நகரில் விஜயநகரப் பேரரசின் அரசாட்சி விரிவடைவதையும், அவ்விடத்தில் கோட்டை கட்டப்படுவதும், தெற்குப் பகுதிகளில் அமைக்கப்பெற்ற பாளையங்கள் மற்றும் பாளையக்காரர்களுக்கு இடையேயான கருத்து முரண்பாடுகள், கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியாரின் இடையீடு, அவர்கள் அருகில் உள்ள குறுநில மன்னர்கள் மீது படையெடுத்துச் சென்று வெற்றி பெற்று, கப்பம் கட்ட வைத்திடும் நிகழ்வுகள், காலனி ஆதிக்கத்தாரால் பிடிபட்ட கட்டப்பொம்மன், ஊமைத்துரை ஆகியோரின் உயிர் இழப்புகள் என்பன ஒட்டுமொத்தப் பாளையங்களின் சிதைவிற்குக் காரணமாவதும் இப்புதினத்தில் விவரணை பெறுகின்றன. இவற்றுக்கிடையே விஜயநகர மன்னன் குமாரசம்பனின் மனைவியாகிய அரசி கங்கா தேவி என்பவள் மதுரையில் கோட்டை கட்டும்போது, தாதனூர்க்காரர்களும் அவளுடன் (சடச்சியின் வாரிசுகள்) சேர்ந்து கோட்டை கட்டும் பணியில் ஈடுபடுவது சுட்டப்படுகிறது.

அரியலூர் ஜல்லிக்கட்டில் காளையடக்கும் தாதனூர்க் கள்ளர்களின் வீரம் முன்னிறுத்தப்பட்டு, திருமலையப்ப நாயக்கர் காலத்தில் அவர்களுக்குக் காவல் உரிமையும் அளிக்கப்படுகிறது. கம்பெனிக்காரர்களின் ஆட்சியின் போது, தாதனூரில் இருந்த பெரியாம்பிள்ளையான மாயாண்டி என்பவர் சொன்ன செய்திகள் ஒவ்வொன்றாக நடக்கத் தொடங்குகின்றன.

குறிப்பாக, மதுரை நகரைச் சுற்றிப் பாளையக்காரர்களால் கட்டப்பட்ட கோட்டையானது, பிரிட்டிஷாரால் இடிக்கப்பட்டு, ஆங்காங்கே காவல் நிலையங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. இதனால், தாதனூர் மக்களுக்குக் கிராமக் காவலும், களவும் வாழ்வதற்கான வழிகளாகின்றன. அதன் பின்னர் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தால் மக்களின் வாழ்வில் பெரும் சரிவு ஏற்படுகிறது. அச்சூழலில் மிஷனரிகளின் வருகையால் சீர்திருத்தப்பள்ளிகள் தொடங்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு செல்லும் பிரதியின் தொடர்ச்சியில் தாதனூர் மக்களின் களவு குறித்த செயல்பாடுகள் அதாவது கன்னம் வைப்பது, கருது கசக்குவது, மாடு

ஓட்டுவது, ஆடு பிடிப்பது, ஓடும் ரயிலினின்று மூட்டை இறக்குவது என்கிற நிகழ்வுகளும் விவரிக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு இடம்பெறுகிற விவரணையின் தொடர்ச்சியாக, களவு செய்யும் இம் மக்கள் குற்றப்பரம்பரைச் சட்டத்தின் கீழ்ச் சிறைப்பிடிக்கப்படுகின்றனர். வெள்ளையரிடமிருந்து தப்பிக்கவென அவர்கள் ஆங்காங்கே ஓடி, மலைகளில் மறைகின்றனர். இறுதியில் இவர்களின் தாதனூர் அழிக்கப்படுகிறது.

மேற்கண்டவாறு இப்புதினம் முழுவதும் வெள்ளையர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்த, ஒரு குறிப்பிட்ட இன மக்களின் வாழ்க்கை முறையும், பஞ்ச காலத்தில் பசி, பட்டினி காரணமாக, அடிமை வேலைக்காக அவர்கள் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளில் ஏரி, கேரளப்பகுதியிலுள்ள தோட்டங்களுக்கும், கொழும்புக்கும், மலேயாவுக்கும் சென்றமை விவரிக்கப்படுகின்றது. இப் பிரதியில் இடம்பெறுகின்ற தாதனூர்காரர்கள் பஞ்சம் காரணமாகச் செல்கிறார்கள். இவர்கள் செல்லும் வழியில் பலர் இறக்கவும் நேரிடுவதை இப்பிரதியின் ஆசிரியர் விரிவாகச் சுட்டுகின்றார். பஞ்ச காலத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, இக்காலகட்டத்தில் வேறு பலர் அதிகாரத்தைக் கையிலெடுத்துக் கொள்கின்றனர். விளைவு, இவ்வின மக்கள் அனைத்துவித அதிகார ஒட்டுக்குதல்களுக்கும் ஆட்பட்டுப் போகின்றனர். இதனைத் தம் ஓட்டத்தில் பிரதி பட்டவர்த்தனப்படுத்தி நகர்ந்து நிறைகிறது. சான்றாக, காலனிய ஆதிக்கத்தார் சுதேசி மக்களை அடக்கியாள கைக்கொண்ட சூட்சும நடவடிக்கைகளைக் 'காவல் கோட்டம்' பின்வருமாறு சுட்டுகிறது. "விஜயநகர ஆளுநர் மானூத்துப் பகுதியை எட்டப்ப நாயக்கருக்குக் கொடுத்து கோட்டை கட்டிக் கொள்ளச் சொன்னார். அவர் கேட்ட பிரதி உபகாரம் ஆனையூர் கள்ளர்களை அடக்க வேண்டும் என்பதே..." இவ்விதத்தில், தமது ஆளுகைக்கு ஆட்பட மறுப்பவரை, அவர்களுடைய உறவினர்களைக் கொண்டே அடக்கிடச் செய்த துரோகங்களைக் காலனிய ஆதிக்கவாதிகள் செய்தனர் என்பதற்கு இப்பகுதியே சான்றாக அமைகிறது.

முடிவுரை

குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில், தம் மக்களுக்கான வரலாற்றைத் தாமே எழுதுதல்' என்ற முறையில், மதுரை மண்ணின் வரலாற்றை இப்பிரதி கர்த்தா பதிவு செய்வதாக இருப்பினும், குறிப்பிட்ட சமூகம் சார்ந்த மக்களை அதாவது நாயக்கர், கள்ளர் மக்களின் வாழ்வியலை முழுமையாகப் பதிவு செய்திருக்கிறார். மேலும் மதுரையைச் சுற்றியுள்ள ஊர்மக்கள் எதிர் கொண்ட பஞ்சகாலச் சூழலின் அவலம், ஆங்கிலேயரின் அடக்குமுறை அரசியல் போன்ற வரலாற்றுப் பதிவுகள் புனைவாக்கம் பெற்றிருக்கிறதே தவிர சமகாலகட்டத்தில் வாழ்ந்த பிற இனத்தோரைக் குறித்தான பதிவுகள், அதாவது அந்நிலத்தில் வாழ்ந்த அனைத்து இன மக்கள் குறித்தான வாழ்வியலையும் இது பதிவு செய்திருக்கிறதா என்பது பெரும் வினாவாகவே வாசிப்போட்டத்தில் எழுகின்றது.

References

- Panchankam, K., (2011) Ilakkiyamum Tiranaayvuk Kootpaatum, Annam Pathippagam, Tanjore, India.
Venkatesan, S., (2021) Kaval Kottam, Tamilini Pathippagam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License